

USNESENÍ

Krajský soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 16. února 2022 stížnost odsouzeného T■■■■ H■■■■, narozeného ■■■■■ v Praze, podanou proti usnesení Okresního soudu v Nymburce ze dne 7. ledna 2022, číslo jednací 3 T 21/2014-1306, a rozhodl

takto:

Podle § 148 odstavec 1 písmeno c) trestního řádu se stížnost odsouzeného **zamítá**.

Odůvodnění

Napadeným usnesením okresní soud podle § 350m trestního řádu rozhodl, že trest odnětí svobody v trvání 4 let, který byl odsouzenému T■■■■ H■■■■ uložen pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Nymburce ze dne 28. 5. 2014, č. j. 3 T 21/2014-815, není promlčen.

Proti tomuto usnesení podal prostřednictvím svého obhájce včasnou stížnost odsouzený T■■■■ H■■■■. Namítá, že se neztotožňuje s názorem okresního soudu týkajícího se nemožnosti použití jím citovaného stanoviska kolegia Nejvyššího soudu ČR na jeho případ, neboť je přesvědčen o tom, že byly splněny zákonné požadavky pro to, aby byl předmětný výkon trestu promlčen. K tomu připomíná, že dle tohoto stanoviska lze příkaz k dodání do výkonu trestu brát jako opatření směřující k výkonu trestu ve smyslu § 94 odst. 4 písm. a) trestního zákoníku, v důsledku čehož se přerušuje promlčecí doba výkonu trestu. Urgence soudu směřující k realizaci tohoto příkazu je však možné považovat za opatření soudu dle stejného ustanovení pouze v případě, že policejní orgán učinil na základě této urgency konkrétní kroky, v návaznosti, na které by mohl být příkaz k dodání do výkonu trestu realizován. Domnívá se, že urgency, které byly v tomto případě ze strany soudu činěny, nelze s ohledem na absenci konkrétních kroků policejního orgánu, jež by vedly k realizaci tohoto příkazu, považovat za opatření ve smyslu § 94 odst. 4 písm. a) trestního zákoníku. I v případě, že by snad policejní orgán nějaké kroky učinil, neodpovídaly by tyto výkladu dle výše uvedeného stanoviska. Krom toho tyto údajné konkrétní kroky policejního orgánu, jak je uvádí soud, nejsou z příslušného trestního spisu patrné a nelze tedy ani jejich provedení přezkoumat či jinak posoudit. S ohledem na výše uvedené proto navrhuje, aby bylo napadené usnesení zrušeno a aby byla věc vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Krajský soud z podnětu podané stížnosti přezkoumal podle § 147 odst. 1 trestního řádu správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost důvodná není.

Stížnostní soud po přezkoumání předloženého spisového materiálu konstatuje, že odsouzenému H■■■■ byl rozsudkem Okresního soudu v Nymburce ze dne 28. 5. 2014, č.j. 3 T 21/2014-815 uložen mimo jiné trest odnětí svobody v trvání 4 let. Uvedený rozsudek nabyl dne 30. 9. 2014 právní moci. Okresní soud následně 10. 11. 2014 zaslal odsouzenému H■■■■ výzvu k nástupu do výkonu trestu. Jelikož se odsouzený H■■■■ vyhýbal nástupu do výkonu trestu, vydal okresní soud dne 29. 12. 2014 příkaz k jeho dodání do výkonu trestu. Dne 10. 11. 2015 pak okresní soud vydal též Evropský zatýkací rozkaz. Ze spisového materiálu je poté zřejmé, že okresní soud po dobu platnosti uvedených příkazů ve lhůtě 3-6 měsíců zasílal policejnímu orgánu urgenci a žádost o vyrozumění o přijatých opatřeních. Policejní orgán v návaznosti na jeho urgence

poté okresnímu soudu sdělil, jaká provedl opatření za účelem dodání odsouzeného H[REDACTED] do výkonu trestu, jehož nástupu se odsouzený dlouhodobě vyhýbal.

Dle názoru krajského soudu v činnosti okresního soudu není možné shledat průtahy či nečinnost. Úkony, které okresní soud činil po vydání příkazu k dodání odsouzeného H[REDACTED] do výkonu trestu, byly úkony, kterými došlo k přerušení běhu promlčecí lhůty, a soud učinil vše, co bylo v jeho silách, když prováděl periodicky lustrace v informačních systémech a urgoval policejní orgán, aby řádně konal, vypátral pobyt odsouzeného H[REDACTED] a dodal jej do výkonu trestu. Nejednalo se pouze o formální úkony, jak se snaží naznačit odsouzený ve své stížnosti, nýbrž na tyto soudní urgencye bylo reagováno policejním orgánem s informací o nových opatřeních. V tomto ohledu lze zmínit namátkově vyrozumění PČR ze dne 26. 1. 2017 s tím, že bylo provedeno šetření u telefonních operátorů a u dalších osob, vyrozumění PČR ze dne 4. 8. 2017 s tím, že bylo provedeno šetření u komerčních bank, dále policejní orgán sdělil poznatek, že odsouzený H[REDACTED] je ve spojení s jeho otcem, který však odmítá s PČR spolupracovat, vyrozumění PČR ze dne 18. 3. 2021 s tím, že byla žádána spolupráce s dalšími orgány, vyrozumění PČR ze dne 7. 7. 2021 s tím, že byl prověřován vztah odsouzeného H[REDACTED] k okolí Kladna, kde má sídlo obhájce, který byl zmocněn k jeho obhajobě a následně bylo provedeno také šetření v advokátní kanceláři.

Úkony soudu tak dle názoru krajského soudu nebylo možné označit za pouze formální, když okresní soud vyžadoval sdělení jednotlivých kroků, které Policie ČR činí k zadržení odsouzeného H[REDACTED], a to v relativně krátkých časových úsecích tak, aby měl informace o činnosti PČR za účelem realizace příkazu. Dle názoru krajského soudu tak úkony soudu obstojí i ve vztahu k názoru Nejvyššího soudu vyjádřeném v obhajobou namítaném stanovisku ze dne 1. 12. 2011 sp. zn. Tpjn 301/2011 a přerušily promlčecí dobu ve smyslu § 94 odst. 4 trestního zákoníku.

Krajský soud nedospěl ani k závěru o neúčelnosti uloženého trestu ve smyslu konstantní judikatury Ústavního soudu, kdy má za to, že s ohledem na odsouzeným H[REDACTED] páchanou trestnou činnost, výši trestu, který mu byl uložen, a konečně také skutečnost, že je evidentní, že se nástupu do výkonu trestu usilovně vyhýbá, uložený trest stále může splnit svůj výchovný účel. Krajský soud nezjistil ani s ohledem na uvedené zásadní disproporci mezi délkou uloženého trestu a dobou, po kterou tento trest nebyl odsouzeným H[REDACTED] nastoupen.

S ohledem na uvedené krajský soud nezjistil nic, co by okresnímu soudu mohl vytknout a s jeho rozhodnutím se ztotožnil, nezbylo mu proto, než postupovat podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu a stížnost odsouzeného H[REDACTED] zamítnout.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 16. února 2022

Mgr. Roman Lada, v. r.
předseda senátu